

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΑΓΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΜΑΪΟΥ 2013

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΙΤΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Των αΐων μυροφόρων Ἵναικων, εἶπ' δε Ἰωσήφ Του ἐξ Ἀριμαθαίας και Του
νυκτερινού μαθητοῦ Νικοδήμου».

Πατρικίου ιερομάρτυρος επισκόπου Προύσης και Ἵων συν αυτώ. Ἵων 13
οσιομαρτύρων μοναχών τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου Ἵων καέντων εν
Λευκωσία υπό Ἵων Φράγγων λατινοδόξων.
Ἔτος 6^ο Τεύχος 250

« Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας...τολμήσας εἰσῆλθε
πρός Πιλᾶτον καί ἠτήσατο τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ»

(Μάρκ. 15, 43)

Ἀπό τὰ πρόσωπα πού κυριαρχοῦν στό εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων εἶναι ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας, ὁ ὁποῖος προβάλλεται μέ τό κυριαρχικό γνώρισμά του, τῆς τόλμης, μέ τήν ὁποία κατώρθωσε γιά τήν ἐποχή ἐκείνη τό ἀκατόρθωτο: νά πάει στόν Πιλᾶτο καί νά ζητήσει καί νά ἀποκτήσει τό νεκρό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, τό ὁποῖο βεβαίως στή συνέχεια μέ τή βοήθεια καί ἄλλων τό ἐκήδευσε. Συνιστᾷ δέ ἰδίως γιά τή σημερινή ἐποχή ἡ τόλμη του αὐτή κατεξοχήν παράδειγμα καί πρότυπο, ἀφοῦ αὐτό πού διαπιστώνουμε συνήθως, δυστυχῶς στούς περισσότερους μας ἢ ἔστω σ' ἓνα μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ μας, εἶναι ἡ ἀτολμία καί ἡ δειλία, καρποί, ἀπ' ὅ,τι θά φανεῖ καί στή συνέχεια, τῆς ἐλλείψεως τῆς παρουσίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος στή ζωῆ μας. Μέ ἄλλα λόγια ἡ ἐλλειψη τόλμης ἀποκαλύπτει τήν ὀλιγοπιστία ἢ καί τήν ἀπιστία ἀκόμη πολλῶν ἀπό ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς καί συνεπῶς ἡ κατάσταση αὐτή καθιστᾷ περισσότερο ἀπό ἀναγκαῖα τήν ἀναφορά μας στήν τόλμη τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ.

Καί κατὰ πρόωτον: *τί εἶναι τόλμη;* Θά μπορούσαμε νά τήν ὀρίσουμε ὡς τήν ψυχική ἐκείνη δύναμη καί διάθεση, πού κινεῖ τόν ἄνθρωπο ἔτσι ὥστε νά ὑπερνικᾷ τὰ στηρίγματα καί τίς ἀσφάλειές του, μέχρι μάλιστα τοῦ σημείου πού νά ἀψηφᾷ καί τήν ἴδια του τή ζωῆ. Βεβαίως, τήν ψυχική αὐτή δύναμη τήν βλέπουμε πολύ συχνά σέ διαφόρους τύπους ἀνθρώπων καί σέ πολλά ἐπίπεδα ζωῆς, ὅπως τό ἐθνικό, τό ἐπαγγελματικό, τό κοινωνικό, ἀλλά ἐμᾶς ἐδῶ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐκείνη ἡ τόλμη πού σχετίζεται μέ τόν Θεό καί συνεπῶς μέ τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Μιλᾷμε λοιπόν γιά τήν τόλμη τοῦ Χριστιανοῦ, πού

πηγάξει από την πίστη του στον Ί. Χριστό και την προσδοκία της Βασιλείας Του, σαν του Ίωσήφ *ὅς ἦν προσδεχόμενος καὶ αὐτός τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ* (Μάρκ. 15, 43). Ὁ χριστιανός δηλαδή εξαρτώντας την ύπαρξή του όχι από τὴ 'σιγουριά' τῶν αισθήσεων καὶ τῆς υλικῆς κτίσεως, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν μὴ αισθητὸ καὶ μὴ μετρητὸ, ἄρα καὶ μὴ προσφέροντα καὶ 'ἀσφάλεια', κατὰ τὰ κριτήρια τοῦ κοσμικοῦ ἀνθρώπου, Θεὸ φανερῶνει ὅτι χαρακτηριστικὸ τῆς ζωῆς του (πρέπει νὰ) εἶναι ἡ τόλμη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ γενναιότητα.

Τί εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνο ποὺ τὸν κάνει νὰ ἔχει αὐτὴν τὴν τόλμη καὶ νὰ τὴν διακηρύσσει ὡς ἀπαραίτητο στοιχεῖο ὅλων τῶν ἀνθρώπων; Ὅπως τὸ ἐπισημάναμε ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχή: ἡ παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος στὴν ψυχὴ του, ποὺ τὸν κάνει ὄχι ἀπλῶς νὰ στηρίζεται στὸν Θεὸ, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμος καὶ ὀλόκληρο τὸν ἑαυτὸ του νὰ προσφέρει θυσία σ' Αὐτόν. Διότι βεβαίως τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς παντοδύναμος Θεὸς χορηγεῖ τόλμη καὶ δύναμη στὸν ἄνθρωπο καὶ συνεπῶς τὸν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς δειλίας. *Ὁὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ* (Β' Τιμ. 1,7) τονίζει ὁ ἀπ. Παῦλος.

Καὶ πράγματι ὀλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μία ἐπιβεβαίωση τῆς παραπάνω ἀλήθειας. Ἦς θυμηθοῦμε γιὰ παράδειγμα τοὺς ἀποστόλους πρὶν καὶ μετὰ τὴν Πεντηκοστή. Πρὶν τὴν Πεντηκοστή ζοῦν φοβισμένοι καὶ κλεισμένοι στὰ σπίτια τους *διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων*, κάτι ποὺ προβάλλει ἀκόμη πιὸ ἐντονα τὴν γενναιότητα καὶ τὴν τόλμη τοῦ Ίωσήφ, ὅπως ἀκόμη βεβαίως καὶ τῶν μυροφόρων γυναικῶν. Μετὰ ὅμως τὴν κάθοδο τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, μεταμορφώνονται σὲ θαρραλέους κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπιβεβαιώνοντας τὴ μαρτυρία τους γιὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μὲ τὸ μαρτύριό τους. *Ὁὐ δυνάμεθα ἡμεῖς ἄ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν* (Πρ. Ἀπ. 4, 20). Τοῦτο ὅμως γίνεται, γιὰτὶ ἐνδύθηκαν *τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν* (Λουκ. 24, 49) καὶ ὄχι γιὰτὶ στηρίχτηκαν στὶς δικές τους δυνάμεις. Τὸ ἴδιο βλέπουμε καὶ στὴν περίοδο τῶν διωγμῶν, στὴν ἐποχὴ τῶν Πατέρων, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἐποχὴ, ὅπου ὑπάρχουν συνεπείς στὴν πίστη τους Χριστιανοί, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. Ἔτσι ὁ Χριστιανὸς εἶναι τολμηρὸς ἄνθρωπος, ποὺ διαπνέεται ἀπὸ γενναιότητα καὶ ἀνδρεῖο φρόνημα.

Ποιὸ ὅμως τὸ πεδίο στοὸ ὁποῖο ἐκφράζεται ἡ τόλμη αὐτῆ; Πῶς φανερῶνεται συγκεκριμένα;

1. Καταρχὰς στοὸ ἴδιο τὸ γεγονός τῆς πίστεως. Γιὰ νὰ μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νὰ φτάσει στοὸ σημεῖο τῆς 'γενέσεως' τοῦ Θεοῦ, τῆς αισθητῆς παρουσίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος μέσα του, θὰ χρειαστεῖ κι ὁ ἴδιος ν' ἀνταποκριθεῖ στοὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ νὰ Τὸν ἀκολουθήσει. Διότι στὴ χριστιανικὴ πίστη προηγεῖται τὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ, ποὺ καλεῖ τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸν Ί. Χριστό κι ἀκολουθεῖ ἡ ἀποδοχὴ Του. *Ὁὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ πατήρ μου ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν* (Ἰωάν. 6, 44). Ἡ ἀποδοχὴ τῆς κλήσεως αὐτῆς φαίνεται ὅτι εἶναι ἓνα 'πῆδημα στοὸ κενό', ἀφοῦ, ὅπως παρατηρήσαμε καὶ παραπάνω, ὁ ἄνθρωπος δὲν στηρίζεται στὴν ἀσφάλεια τῶν αισθησέων του, ἀλλὰ μόνο στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ τὸ τολμηρὸ 'πῆδημα' ὅμως εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὸ κάνει καὶ ἡ μεγαλύτερη ἐκπλήξη: πέφτει στὴ θέρμη τῆς ἀγκαλιᾶς τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ἡ τόλμη τῆς πίστεως φέρνει καὶ τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ ἀσφάλεια ποὺ ὑπάρχει στοὸν κόσμο: τὴν ἀσφάλεια τοῦ

παντοδύναμου Θεοῦ. *Ἐὶ ὁ Θεός ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;* (Ρωμ. 8, 31).

2. Ἐπειτα ἡ τόλμη τοῦ Χριστιανοῦ φανερώνεται στή βίωση τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τῆς πορείας δηλαδή πρὸς αὐξηση τῆς σχέσεώς του μέ τόν Θεό καί τήν ἀπόκτηση περισσοτέρου ἀγίου Πνεύματος. Καί τοῦτο γιατί στήν πορεία του αὐτή ἐναντιώνονται σ' αὐτόν τά πάθη του, οἱ πονηρές πνευματικῆς δυνάμεις, τά στοιχεῖα τοῦ κόσμου τούτου. *Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα*, μαρτυρεῖ ὁ ἀπ. Παῦλος, *ἀλλά πρὸς τάς ἀρχάς, πρὸς τάς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις* (Ἐφεσ. 6, 12). Ἐτσι χωρίς τόλμη δέν μπορεῖ νά διεξαχθεῖ αὐτός ὁ πνευματικός ἀγώνας, ὁ ὁποῖος συνίσταται στήν ἀντίσταση ἀπό τόν πιστό τῶν ἐπιθέσεων τοῦ διαβόλου καί στό ἄνοιγμα τῆς ὑπάρξεώς του στόν Θεό. Στόν ἀγώνα βεβαίως αὐτό συμμετέχει καί ἡ ἴδια ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, καθώς καί ὁ ἀγαθός κόσμος τῶν ἀγγέλων. Διότι μόνος του ὁ Χριστιανός δέν μπορεῖ νά κάνει τίποτε γιά τή σωτηρία του. *Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν* (Ἰωάν. 15,5). Εἶναι ἀπαραίτητη ὅμως κι ἡ δική του συμμετοχή. Μάλιστα μᾶς ἀναφέρουν οἱ πνευματικοί μας Πατέρες ὅτι ὅταν ὁ διάβολος δεῖ τήν ψυχή νά πολεμᾷ ἐναντίον του μέ τόλμη, ἀπομακρύνεται ἀπό αὐτήν, ἐνῶ ὅταν τήν δεῖ νά δειλιάζει, ἤδη ὁ δρόμος γιά τήν ἄλωσή της εἶναι ἀνοικτός. Εἶναι πολύ χαρακτηριστικά τά λόγια τοῦ πατέρα τοῦ μοναχισμοῦ ἀγίου Ἀντωνίου, ὅπως μᾶς τά παραθέτει ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος στή βιογραφία του: *Ἄν παραμένει γιά πολύ ἡ ψυχή στό φόβο, τότε εἶναι παρόντες ἐκεῖ οἱ ἐχθροί. Διότι οἱ δαίμονες δέν βγάζουν ἀπό τοὺς ἀνθρώπους τό φόβο... Μᾶλλον, ὅταν δοῦν ἀνθρώπους πού φοβοῦνται, αὐξάνουν τίς φαντασίες, ὥστε νά τοὺς τρομοκρατοῦν περισσότερο. Καί μετὰ, ὅταν πιά τοὺς κατακτήσουν, παίζουν μαζί τους λέγοντας: - Γονατίστε τώρα νά μᾶς προσκυνήσετε... Ἄς μὴν ἀπατώμαστε (λοιπόν) μέ τόν τρόπο αὐτό οὔτε νά φαινώμαστε δειλοί... Ἀπεναντίας νά νιώθουμε θαρραλέοι καί πάντοτε χαρούμενοι, σάν νά ἔχουμε σωθεῖ. Νά σκεφτώμαστε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μαζί μας*.

3. Ἐπίσης ἡ τόλμη τοῦ Χριστιανοῦ φανερώνεται ἀκόμη καί στίς ἴδιες τίς πτώσεις του. Ὁ Χριστιανός πού ἀγωνίζεται στό δρόμο τῆς πνευματικῆς του προκοπῆς, εἶναι πολύ πιθανό ὅτι θά ἔχει καί στιγμές ἀδυναμίας καί πτώσεως. Μή ξεχνᾶμε ὅτι ὁ ἅγιος στήν πίστη μας δέν εἶναι ὁ ἀναμάρτητος, ἀλλ' ὁ ἀγωνιστής καί μάλιστα στόν δρόμο τῆς μετάνοιας. Σ' αὐτές τίς στιγμές λοιπόν ἀπαιτεῖται τόλμη γιά νά ξανασταθεῖ στά πόδια του καί νά μὴν ἀπελπιστεῖ. Νά μπορεῖ νά στρέψει τό βλέμμα του στόν Οὐρανό, ἐπικαλούμενος τή χάρις τοῦ Θεοῦ γιά μετάνοια. Σάν τόν νεαρό μοναχό τοῦ Γεροντικοῦ, πού ἀπελπισμένος ἀπό κάποιες πτώσεις του ὀδηγήθηκε στό κελλί ἐνός μεγάλου καί διακριτικοῦ Γέροντα. Κι ὅταν τοῦ ἀνακοίνωσε τήν πτώση στήν ἁμαρτία του, ἐκεῖνος μέ χαρακτηριστική ἀπλότητα τοῦ εἶπε νά σηκωθεῖ. – Μά ξανάπεσα, ψιθύρισε καί πάλι ὁ νεαρός μοναχός. – Καί πάλι νά σηκωθεῖς, τόν παρότρυνε ὁ Γέροντας. Κι αὐτό νά κάνεις, νά βάζεις δηλαδή πάντα ἀρχή μετάνοιας, μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς σου. Μόνον νά εὐχῆσαι ὁ θάνατος νά σέ εὔρει στή μετάνοια καί ὄχι στήν πτώση. Ὡστε τόλμη ἀπαιτεῖται καί στή μετάνοια, γιά νά μπορῶ νά ἐλπίζω στήν ἄπειρη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι μεγαλύτερη ἀπό ὅλες τίς πτώσεις καί ἁμαρτίες μου.

4. Μά τόλμη χρειάζεται τέλος καί γιά τήν όμολογία καί τή μαρτυρία μας ώς Χριστιανών. Ειδικά στήν έποχή μας πού τό κακό έχει άποθρασυνθει καί παρουσιάζεται ώς τό φυσιολογικό καί τό κανονικό, άπαιτεΐται τόλμη γιά νά εΐναι κανείς συνεπής χριστιανός καί νά δίνει μαρτυρία τής πίστεώς του αύτής. Κι ή μαρτυρία αύτή εΐναι καί λόγων, μά κυρίως πρέπει νά εΐναι ζωής. Εΐναι άνάγκη νά συνειδητοποιήσουμε οι Χριστιανοί ότι ή χλιαρότητα στήν πίστη εΐναι ή χειρότερη κατάσταση καί γιά έμάς, αλλά καί γιά τούς ανθρώπους πού βρίσκονται γύρω μας. Θά έλεγε μάλιστα κανείς ότι εΐναι προτιμότερο νά εΐναι ό άνθρωπος στρατευμένος άθεος παρά άδιάφορος, άφοϋ ύπάρχει μεγαλύτερη πιθανότητα στόν πρώτο νά μεταστραφεί από ό,τι στόν δεϋτερο. *“Οφειλες νά εΐσαι ψυχρός ή θερμός”,* μάς λέει τό Πνεϋμα τοϋ Θεοϋ στήν Άποκάλυψη τοϋ Ίωάννη. *“Αλλ’ έπειδή εΐσαι χλιαρός, καί οϋτε ζεστός οϋτε ψυχρός, θά σέ έμέσω από τό στόμα μου”* (3, 15-16).

Ανακοινώσεις

1. Δευτέρα 20 Μαΐου **6:30μ.μ.** Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετά αρτοκλασίας και Θεΐου Κηρύγματος. Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Πανήγυρις Δεξιού κλίτους του Ιερού Ναοϋ. Θα τεθει σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου της Αγίας Ελένης και τεμάχιο Τιμίου Ξύλου.
2. Τρίτη 21 Μαΐου **7 – 10:30 π.μ.** Όρθρος της Εορτής και Πανηγυρική Θ. Λειτουργία μετά αρτοκλασίας και Θεΐου κηρύγματος. Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας και του Ιερού Λειψάνου της Αγίας Ελένης γύρω από το ναό.
7:00 μ.μ. Ιερά Παράκληση στους Αγίους Ισαποστόλους Κωνσταντίνο και Ελένη. (Προσευχή για τους διαγωνιζομένους στις πανελλήνιες Εξετάσεις).
3. Πέμπτη 23 Μαΐου **7:00 μ.μ.** Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο. Απογευματινό κήρυγμα.
4. Παρασκευή 24 Μαΐου **7- 9:30 π.μ** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Οσίου Συμεών του θαυμαστορείτου. Προσκύνηση Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
9:00 μ.μ - 1:00 π.μ **Ιερά Αγρυπνία.** Η Γ’ εύρεσις της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Προδρόμου και Βαπτιστοϋ Ιωάννου.
5. Σάββατο 25 Μαΐου **7 – 9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Η Γ’ εύρεσις της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Προδρόμου και Βαπτιστοϋ Ιωάννου.